

VAN DE MAORI TOT HET UITPUZZELEN VAN EEN HEDENDAAGSE WESTERSE STAM

In het glooiende hart van Haspengouw, tussen de fruitboomgaarden en verstilte dorpen, ligt Velm: een oude kern met wortels in de middeleeuwen, ooit verbonden aan de abdij van Sint-Truiden. Velm is een dorp waar de tijd nog tastbaar is, van Romeinse sporen onder de akkers tot de neogotische Sint-Martinuskerk in het centrum.

Het was op deze plek dat Linda en Jeroen verrassend terechtkwamen. Tijdens een moeilijk moment in de eerste jaren vroeg Linda zich af: 'Hoe ben ik in hemelsnaam op deze plek beland?' Het antwoord kwam onverwachts toen haar oog viel op een groot bord van de jeugdbeweging met daarop de naam **VELM**. Plots zag ze er meer in dan alleen de naam van het dorp:

V – el – m als goddelijke verbinding tussen het vrouwelijke en het mannelijke

V met hoofdletter, omdat de huidige samenleving meer vrouwelijke energie nodig heeft

m met kleine letter, zonder de mannelijke energie uit het oog te verliezen

Bovendien ligt Velm in een vallei. Inmiddels zijn Linda en Jeroen allebei Valleicoach, nadat Vallei een belangrijk rol in hun relatie en leven speelde/speelt. En zo kreeg de plek die hen 'riep' ook een diepere betekenis. Hier, in deze vruchtbare aarde, ontstond het centrum **Vleugelhoorn**.

We ontmoetten Jeroen en Linda op hun plek, Vleugelhoorn.

Wat in 2015 begon als een zoektocht naar een geschikte locatie om getrouwd te worden door vier Maori's waaronder twee Maori-Elders, groeide uit tot een levendig centrum voor initiatie, her-activeren van lichaamswijsheid en stamvorming.

Linda en Jeroen vonden Vleugelhoorn niet, de plek vond hen en riep hen op een manier die verder ging dan praktische overwegingen.

De eerste keer dat ze de U-vormige hoeve, grenzend aan de Molenbeek en bos zagen, voelden ze: hier moet iets gebeuren. Niet alleen een huwelijk tussen twee mensen, maar ook een diepe verbinding met iets groters. Zo creëerden Linda en Jeroen de voorbije 10 jaar een initiatieplek waar natuur, innerlijk werk en verbondenheid samenvloeien.

De begroeting alleen al was de reis waard.

Jeroen en Linda verwelkomden ons niet zomaar — ze bereidden een ritueel voor.

Met een gedragen stilte blies Linda eerst op haar roze vleugelhoorn en Jeroen erna op de Wildeman Krachtdans schelp, het teken dat wij hun veld mochten betreden.

Op blote voeten betraden we de sambatrap, links beginnend — de trede van de vrouwelijke energie — alsof we een andere wereld binnengingen.

Boven, in hun tempelachtige ruimte Wehi*, openden ze niet alleen de deur, maar ook hun ziel.

Toen ze samen op hun schelpen bliezen ontstond ook een 3de toon, het resultaat van de 'kus' tussen het vrouwelijke en mannelijke.

Zo begon ons gesprek, niet als een interview, maar als een ontmoeting van hart tot hart, van ziel tot ziel, van mens tot mens.

Bijna 20 jaar geleden kwam Jeroen tijdens zijn manneninitiatietraject als deelnemer in contact met de Haka en de spirituele kracht van de Maori.

Hij verdiepte zich zo'n 10 jaar in hun rituelen, hun verhouding tot natuur en tribe en de diepe betekenis van de Elder. Linda, afkomstig uit Drenthe, Noord-Nederland, had veel moeite om in Velm te aarden. Het keerpunt om te kunnen landen, was het moment dat de Maori-teachers Waimaania & Ojasvin van Grandmothers Healing Haka haar uitnodigden om diep contact te maken met haar eigen roots, daar waar haar pijlwortel in de aarde werd verankerd.

De ontmoeting tussen Linda en Jeroen in 2014 was geen toeval: de Roze Vleugelhoorn (in het Engels Queen Conch) is een schelp met hartenergie en deze speelde hierbij een centrale rol. Diezelfde schelp werd later het symbool én de naam van hun centrum: Vleugelhoorn. Vleugel is verbonden met de kosmos, hoorn met het aardse. Het is een plek waar vrouwelijke energie gedragen wordt en beschermd wordt door de mannelijke tegenpool, beiden in harmonie met elkaar.

*Wehi = positieve angst voor de transformatie, bekrachtiging van de wijsheid van de groep (we = groep, HI)

Een dans als medicijn

Jeroen initieert mannen via rituelen buiten de comfortzone. De rode draad daarbij is de Wildeman Krachtdans, die de wijsheid van het lichaam heractiveert en schaduwkanten transformeert. Alleen Wildemankrachtdansen is krachtig, maar nog veel krachtiger als je het samen doet. Zo hoef je het proces ook niet in je eentje te lopen.

Deze dans is geen voorstelling, geen prestatie. Het is een ritueel waarin mannen hun lichaam opnieuw leren bewonen. Elke beweging, elke klank, elk ritme nodigt uit tot herinnering: wie zit er achter de verhalen, de aanpassing, de conditionering?

De dans put inspiratie uit verschillende tradities, maar is geworteld in onze eigen Europese bodem. De kern van het Westers sprookje 'De Wildeman' van de Gebroeders Grimm wordt in de Wildeman Krachtdans uitgebeeld. In dat sprookje zit de Wildeman - modderig en ongezien - diep in een poel in het bos tot hij bevrijd wordt. Via de dans wordt die 'Wildeman' opnieuw wakker geroepen: niet de ruwe macho, maar de vrije, eerlijke, ongepolijste man die zijn schaduw aankijkt én zijn licht durft dragen. De schelp opent telkens het ritueel. Haar klank, die zacht, diep en aards is, voorkomt dat de dans (die ook vrouwelijke kenmerken heeft) te eenzijdig mannelijk wordt. Ze herinnert aan het innerlijke meisje, de intuïtie, het luisteren. 'Het is een huwelijk van het vrouwelijke en mannelijke,' zegt Jeroen. 'En dat huwelijk begint in jezelf.'

Elder – oude wijsheid in een nieuwe bedding

Een ander kerngegeven in het werk is de Elder: de wijze oudere (mogelijke synoniemen: stamouder, hoeder van wijsheid, ouder, 'grootvader/grootmoeder') die aanwezig is zonder zich op te dringen. In onze cultuur kennen we het concept amper. We stoppen de ouderen in bejaardentehuizen - wat voor natives onbegrijpelijk is. Er zijn hier wel veel ouderen, maar weinig échte Elders - mensen met levenswijsheid én het nodige innerlijk werk, die in zachtheid kunnen dragen wat het leven bracht. 'Een Elder 'is'. En net daarin schuilt zijn kracht,' vertelt Jeroen. Maar dat 'zijn' vraagt ruimte. In de Wildeman Krachtdans-weekends is er altijd een Elder slechts floreren binnen een gedragen kader. Het is aan de jongere generatie om dat veld te scheppen. Dit was voor Jeroen een verrassende ontdekking in zijn samenwerking met Elders: uit respect en onder de indruk van hun wijsheid wou hij steeds het woord aan de Elder geven en hen de beslissingen laten nemen. Die Elders leerden hem echter om zelf in de rol van leider te stappen.

De stam groeit

Jeroen en zijn team zijn aan het uitzoeken wat een tribe is, toegepast op onze samenleving. Hiervoor vindt Jeroen inspiratie bij zijn ervaringen bij de Maori's en andere Natives. Boezemvriend Elder, Native American Lionel Kitpu'se Pinn (Little Eagle –

Noord-Amerika), steunt hem in dit proces. Jeroen spreekt van een tribe om aan te geven dat er iets groters is. Elk manneninitiatie-weekend is geen losstaande workshop en omhelst meer dan de mannen die fysisch aanwezig zijn. Zo is Lionel elk initiatieweekend via gebed en ritueel op afstand aanwezig en dat is voor de mannen voelbaar. Hij opent verbindende tribe-zooms in zijn Native language (Mi'kmaq). Daarnaast zijn de terugkommomenten, vervolgwEEKENDS als een levend veld van mannen die het pad bewandelen, elk op zijn eigen manier, maar verbonden in intentie. Sommige broeders van de tribe delen de Wildeman Krachtdans met de mannen in hun mannencirkel. En er is de innerlijke afstemming op de dans, alleen of in groep. 'Een tribe ontstaat niet uit structuur,' zegt Jeroen, 'maar uit resonantie. Je weet: ik hoor hier. Niet omdat het moet, maar omdat het klopt.'

Jeroen vertelt over de trage groei van deze tribe en de belangrijke rol van zijn 'uncle' Lionel (Little Eagle). In 2026 komt Lionel naar Vleugelhoorn voor o.a. de boeklancering van zijn herwerkt boek vol tribe-kennis: 'Greengrass Pipe Dancers: Crazy Horse's Pipe Bag and a Search for Healing' en voor een Pipe Gathering met meer dan honderd mannen op Free Man Festival. Tegelijkertijd, zullen een 20-tal vrouwen in de Tipi in Vleugelhoorn bijeenkomen, waar zijn vrouw Hilda (White Dove) ook een Pijpceremonie zal begeleiden: een teken dat oude kennis nog steeds doorwerkt in het nu.

Oproep: Wil je hierbij zijn neem dan contact op met Jeroen. Ze zijn nog op zoek naar Pipecarriers (vrouw of man).

Laat jij je tranen je hart raken?

In onze cultuur worden tranen onderdrukt, verborgen of weggeveegd. Spijtig, waarom bewegingen niet afmaken door de energie te laten stromen en een traan fysisch te laten rollen tot op je hart?

De energie van de Wildeman Krachtdans helpt je om jouw traan te verbinden met je hart (en geslacht). Deze transformatiedans werkt immers met de wijsheid van jouw lichaam. Via klank en beweging stroomt de energie volop in je lichaam, maakt onafgewerkte bewegingen van vroeger af en lost blokkades op.

In het vervolgweekend van de Wildeman Krachtdans (versie 2.0) duikt Jeroen samen met de mannen dieper in de levensenergie.

Hij integreert inzichten uit het taoïsme en laat je Vallei ervaren. Hoe laat je seksuele energie gezond door je lichaam bewegen, dus zonder haar te onderdrukken en zonder grensoverschrijdend te zijn? En hoe kan je de kus van vrouwelijke en mannelijke energie in jezelf constructief transformeren tot 'medicijn' of extra levensenergie?

Het lichaam - zo leert hij - draagt zijn eigen wijsheid. Tranen, rillingen, adem, beweging - het zijn de kanalen waarmee we onszelf kunnen helen. De dans is daarin geen doel, maar een poort: hij is rauw en zacht tegelijk, krachtig maar nooit agressief. Jeroen brengt op een spelende rituele manier (helend spelen of ritual play) de Wildeman Krachtdans, het symbool voor het innerlijk jongetje, en dit met de energie van de schelp, symbool voor het innerlijke meisje. Hij nodigt mannen uit tot een diep innerlijk huwelijk tussen kracht en gevoeligheid.

De kracht van het samenzijn, van harmonie tussen man en vrouw zijn

Linda en Jeroen brengen elk hun unieke talenten in. Linda werkt o.a. met EcoNIDRA, onze innerlijke bronkracht, kwantumfysisch geleiderschap, bosbaden, Vallei en Vedic Art. Haar aanbod nodigt uit tot vertragen, ontspannen en het luisteren naar -en het openen van- de innerlijke bron(kracht) en wijsheid. Eén van haar inspiratiebronnen is Martijn van Staveren.

Jeroen werkt dan weer met de kracht van beweging, rites, klank en broederschap. Ook zijn start is yin: vanuit de vertraging (slak).

Eenmaal de veilige basis is gelegd, is een 'versnelling' (spiraal) natuurlijk. Als Schelpensjamaan geeft hij initiatieweekends tot schelpenhoeder en geeft hij samen met de huisarts Veerle Krajenbrink de Tao-jaartraining: 'Initiatie in Parelbewustzijn – heling door bezielde handelen'.

Linda en Jeroen hebben trainingen gevolgd bij Reinoud Eleveld, Sifu (Tao) en grondlegger van Vallei, een pad van seksuele innerlijke alchemie dat kracht, veiligheid en levenskracht in het lichaam herstelt.

Deze levensweg voedt niet alleen hun persoonlijke praktijk, maar ook hun werk als hoeders van Vleugelhoorn.

Tot slot – een roep

Vleugelhoorn is geen organisatie. Het is een levend organisme. Wie er komt, voelt het. De plek heeft een eigen energie, een soort oergeheugen. Wat hier gebeurt, komt voort uit resonantie, niet uit marketing.

Jeroen: Als je dit leest en iets in jou zegt: hier moet ik zijn, dan is dat genoeg. Je hoeft niet te weten waarom. Je hoeft niets te kunnen. Je moet alleen bereid zijn om te luisteren naar je lijf, naar je hart, naar de roep van de vleugelhoorn. Voel jij de roep? In oktober 2025 vindt een nieuwe Wildeman Krachtdans plaats. Niet voor iedereen: wel voor mannen die voelen dat het tijd is om een laag dieper te gaan., voor mannen die bereid zijn om te voelen en uit hun comfortzone te treden. En misschien, wie weet... deel te worden van een stam.

Linda: Vleugelhoorn is geen school of therapieplek. Het is een bedding. En als jij voelt dat je mag landen: welkom!

Op hun visitekaartje staat:
'Ontvang jezelf, wij ontvangen jou.'

